

Rada
Evropské unie

Brusel 25. listopadu 2020
(OR. en)

10008/20

**Interinstitucionální spis:
2018/0170 (COD)**

**GAF 35
FIN 520
CODEC 705**

PRÁVNÍ PŘEDPISY A JINÉ AKTY

Předmět: Postoj Rady v prvním čtení k přijetí NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU, Euratom), kterým se mění nařízení (EU, Euratom) č. 883/2013, pokud jde o spolupráci s Úřadem evropského veřejného žalobce a účelnost vyšetřování Evropského úřadu pro boj proti podvodům

NAŘÍZENÍ
EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU, Euratom) 2020/...

ze dne ...,

**kterým se mění nařízení (EU, Euratom) č. 883/2013,
pokud jde o spolupráci s Úřadem evropského veřejného žalobce
a účelnost vyšetřování Evropského úřadu pro boj proti podvodům**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 325 této smlouvy,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství pro atomovou energii, a zejména na článek 106a této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Účetního dvora¹,

v souladu s řádným legislativním postupem²,

¹ Úř. věst. C 42, 1.2.2019, s. 1.

² Postoj Evropského parlamentu ze dne 16. dubna 2019 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a postoj Rady v prvním čtení ze dne ... (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku).
Postoj Evropského parlamentu ze dne ... (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku).

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Přijetím směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1371¹ a nařízení Rady (EU) 2017/1939² posílila Unie významně své dostupné prostředky pro ochranu finančních zájmů Unie trestněprávní cestou. Zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce (dále jen „EPPO“) je klíčovou prioritou v rámci politik Unie týkajících se trestního soudnictví a boje proti podvodům, neboť má pravomoc vést v zúčastněných členských státech trestní vyšetřování a podávat obžaloby v souvislosti s trestnými činy poškozujícími nebo ohrožujícími finanční zájmy Unie ve smyslu směrnice (EU) 2017/1371.
- (2) Za účelem ochrany finančních zájmů Unie Evropský úřad proti podvodům (dále jen „úřad“) provádí správní vyšetřování administrativních nesrovnalostí i trestného jednání. Na konci vyšetřování může vnitrostátním orgánům pověřeným trestním stíháním vydat justiční doporučení, která jim umožní podání obžaloby a trestní stíhání v členských státech. V členských státech, které se účastní spolupráce v rámci činnosti EPPO, bude úřad ohlašovat EPPO podezření na trestné činy a spolupracovat s EPPO v rámci jeho vyšetřování.

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1371 ze dne 5. července 2017 o boji vedeném trestněprávní cestou proti podvodům poškozujícím nebo ohrožujícím finanční zájmy Unie (Úř. věst. L 198, 28.7.2017, s. 29).

² Nařízení Rady (EU) 2017/1939 ze dne 12. října 2017, kterým se provádí posílená spolupráce za účelem zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce (Úř. věst. L 283, 31.10.2017, s. 1).

- (3) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013¹ by mělo být pozměněno a upraveno s ohledem na přijetí nařízení (EU) 2017/1939. Ustanovení nařízení (EU) 2017/1939 upravující vztah mezi úřadem a EPPO by měla být zohledněna a doplněna ustanoveními nařízení (EU, Euratom) č. 883/2013, aby byla zajištěna co nejvyšší úroveň ochrany finančních zájmů Unie prostřednictvím součinnosti mezi nimi a zároveň zabezpečena úzká spolupráce, výměna informací, doplňkovost a zamezení zdvojení činností.
- (4) Vzhledem ke společnému cíli, kterým je ochrana integrity rozpočtu Unie, by úřad a EPPO měly navázat a udržovat úzký vztah založený na zásadě loajální spolupráce, který zajistí doplňkovost jejich příslušných mandátů a koordinaci jejich opatření, zejména co se týká oblasti působnosti posílené spolupráce za účelem zřízení EPPO. Vztah mezi úřadem a EPPO by měl přispět k zajištění toho, aby byly na ochranu finančních zájmů Unie využity všechny prostředky.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Úř. věst. L 248, 18.9.2013, s. 1).

- (5) Nařízení (EU) 2017/1939 vyžaduje, aby úřad, jakož i všechny orgány, instituce a jiné subjekty Unie a příslušné orgány členských států EPPO ohlašovaly bez zbytečného odkladu jakékoli domnělé trestné jednání, u něhož by mohl EPPO vykonat svou pravomoc. Jelikož je úřad pověřen prováděním správních vyšetřování případů podvodů, úplatkářství a jiného protiprávního jednání poškozujícího nebo ohrožujícího finanční zájmy Unie, má ideální předpoklady a prostředky k tomu, aby jednal jako partner a privilegovaný zdroj informací pro EPPO.
- (6) Prvky naznačující možné trestné jednání spadající do pravomoci EPPO mohou být obsaženy v prvotních tvrzeních, která úřad obdrží, nebo se mohou objevit teprve v průběhu správního vyšetřování, které úřad zahájí kvůli podezření na administrativní nesrovnalost. Aby úřad splnil svou povinnost ohlašování EPPO, měl by ohlásit jakékoli domnělé trestné jednání v kterékoli fázi před zahájením vyšetřování nebo v jeho průběhu.
- (7) Nařízení (EU) 2017/1939 upřesňuje minimální prvky, které mají ohlášení obsahovat. Úřad musí případně provést předběžné posouzení tvrzení, aby tyto prvky zjistil a aby získal potřebné informace. Úřad by měl toto posouzení provést urychleně a způsobem, který neohrozí případné trestní vyšetřování v budoucnu. Po dokončení posouzení by měl úřad EPPO ohlásit, bylo-li zjištěno podezření na trestný čin spadající do jeho pravomoci.

- (8) Vzhledem k odborným znalostem úřadu by orgány, instituce a jiné subjekty zřízené Smlouvami nebo na jejich základě (dále jen „orgány, instituce a jiné subjekty“) měly mít možnost využít úřad k provedení takového předběžného posouzení tvrzení, která jim byla ohlášena.
- (9) V souladu s nařízením (EU) 2017/1939 by úřad neměl v zásadě zahajovat správní vyšetřování souběžně s vyšetřováním týchž skutečností, které provádí EPPO. V určitých případech však může ochrana finančních zájmů Unie vyžadovat, aby úřad provedl doplňující správní vyšetřování před skončením trestního řízení zahájeného EPPO za účelem zjištění toho, zda jsou zapotřebí preventivní opatření, nebo zda by měla být přijata finanční, disciplinární či správní opatření. Tato doplňující vyšetřování mohou být vhodná mimo jiné tehdy, je-li nutné vymáhat částky, které mají být uhrazeny do rozpočtu Unie a na něž se vztahují určitá pravidla týkající se promlčení, pokud jsou ohrožené částky velmi vysoké, nebo je-li nutné zabránit v rizikových situacích dalším výdajům prostřednictvím správních opatření.
- (10) Pro účely uplatňování požadavku na nezdvojování vyšetřování by měl být pojem „tutéž skutečnosti“ zohledněn ve světle judikatury Soudního dvora Evropské unie (dále jen „Soudní dvůr“) týkající se zásady *ne bis in idem* a měl by znamenat, že skutkové okolnosti, které jsou předmětem šetření, jsou totožné nebo v podstatě totožné a jsou chápány ve smyslu existence souboru konkrétních okolností, které jsou neoddělitelně spojeny v čase a prostoru.

- (11) Nařízení (EU) 2017/1939 stanoví, že EPPO může požádat úřad o doplňující správní vyšetřování. Pokud si je EPPO nevyžádá, mělo by takovéto doplňující vyšetřování být možné za zvláštních podmínek i z podnětu samotného úřadu a po konzultaci s EPPO. EPPO by měl mít zejména možnost vznést námitku proti zahájení nebo pokračování vyšetřování vedeného úřadem nebo proti provedení určitých vyšetřovacích úkonů, zejména s cílem ochránit účelnost svých vyšetřování a pravomocí. Úřad by se měl zdržet provedení úkonu, proti němuž vznesl EPPO námitku. Pokud úřad zahájí vyšetřování, přestože EPPO námitku nevznese, měl by úřad při vyšetřování vést průběžně konzultace s EPPO.
- (12) Úřad by měl aktivně podporovat vyšetřování prováděné EPPO. V tomto ohledu by měl být EPPO oprávněn požádat úřad, aby podpořil nebo doplnil jeho trestní vyšetřování výkonem pravomocí podle nařízení (EU, Euratom) č. 883/2013. Úřad by měl poskytnout tuto svou podporu v mezích svých pravomocí a v rámci stanoveném v uvedeném nařízení.

- (13) Aby byla zajištěna účelná koordinace, spolupráce a transparentnost, měly by si úřad a EPPO vyměňovat informace mezi sebou průběžně. Obzvláště důležitá je výměna informací před zahájením vyšetřování úřadem nebo ze strany EPPO, aby byla zajištěna náležitá koordinace mezi příslušnými opatřeními, zaručena doplňkovost a zamezeno zdvojování činností. Za tímto účelem by úřad a EPPO měly využívat funkce vyhledávání shody ve svých systémech správy případů. Úřad a EPPO by měly upřesnit postupy a podmínky pro tuto výměnu informací ve svých pracovních ujednáních. Za účelem zajištění řádného uplatňování pravidel týkajících se zamezení zdvojování činností a zajištění doplňkovosti by se měly úřad a EPPO dohodnout na určitých lhůtách pro výměnu informací.
- (14) Ve zprávě Komise o hodnocení uplatňování nařízení (EU, Euratom) č. 883/2013 ze dne 2. října 2017 (dále jen „hodnotící zpráva Komise“) dospěla Komise k závěru, že změny právního rámce z roku 2013 znamenaly jasné zlepšení, pokud jde o vedení vyšetřování, spolupráci s partnery a práva dotčených osob. Hodnotící zpráva Komise zároveň upozornila na některé nedostatky, které negativně ovlivňují účelnost a účinnost vyšetřování.

- (15) Na naprosto jednoznačná zjištění z hodnotící zprávy Komise je nutno reagovat změnami nařízení (EU, Euratom) č. 883/2013. Tyto změny jsou v krátkodobém horizontu nezbytné k posílení rámce pro vyšetřování úřadu, aby byl zachován jako silný a zcela funkční úřad, jenž doplňuje trestněprávní přístup EPPO k správním vyšetřováním, aniž by byla změněna jeho působnosti nebo pravomoci. Změny se týkají především oblastí, v nichž by nejasnost nařízení (EU, Euratom) č. 883/2013 mohla bránit účelnému provádění vyšetřování úřadem, jako je provádění kontrol a inspekcí na místě, možnost přístupu k informacím o bankovních účtech nebo přípustnost zpráv o případech vypracovaných úřadem jako důkazů ve správních nebo soudních řízeních.

- (16) Změny nařízení (EU, Euratom) č. 883/2013 se nedotýkají procesních záruk, které jsou použitelné v rámci vyšetřování. Úřad je vázán procesními zárukami stanovenými v nařízení (EU, Euratom) č. 883/2013, nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96¹ a zárukami obsaženými v Listině základních práv Evropské unie. Tento rámec vyžaduje, aby úřad prováděl vyšetřování objektivně, nestranně a důvěrně, shromáždil důkazy ve prospěch i v neprospěch dotčené osoby a prováděl vyšetřovací úkony na základě písemného zmocnění a po kontrole souladu s právem. Úřad má zajistit dodržování práv osob, jichž se jeho vyšetřování týká, včetně presumpce nevinny a práva nevypovídat ve svůj neprospěch. Při výsledku mají dotčené osoby mimo jiné právo na pomoc osoby, kterou si zvolí, na odsouhlasení záznamu výsledku a na používání jednoho z úředních jazyků orgánů Unie. Dotčené osoby mají rovněž právo vyjádřit se ke skutečnostem daného případu předtím, než jsou vypracovány závěry.
- (17) Osoby, které oznámí podvod, úplatkářství a jiné protiprávní jednání poškozující nebo ohrožující finanční zájmy Unie, by měly požívat ochrany podle směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1937².

¹ Nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ze dne 11. listopadu 1996 o kontrolách a inspekcích na místě prováděných Komisí za účelem ochrany finančních zájmů Evropských společenství proti podvodům a jiným nesrovnalostem (Úř. věst. L 292, 15.11.1996, s. 2).

² Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1937 ze dne 23. října 2019 o ochraně osob, které oznamují porušení práva Unie (Úř. věst. L 305, 26.11.2019, s. 17).

- (18) Provádí-li úřad v rámci své působnosti podpůrná opatření na žádost EPPO s cílem chránit přípustnost důkazních materiálů, jakož i základní práva a procesní záruky, a zároveň zabránit zdvojování vyšetřování a zajistit účinnou a doplňkovou spolupráci, měly by úřad a EPPO v úzké spolupráci zajistit dodržování příslušných procesních záruk stanovených v kapitole VI nařízení (EU) 2017/1939.
- (19) Úřad má pravomoc provádět kontroly a inspekce na místě, které mu umožňují přístup do prostor a k dokumentaci hospodářských subjektů v rámci vyšetřování případů podezření na podvod, úplatkářství či jiné protiprávní jednání poškozující nebo ohrožující finanční zájmy Unie. Tyto kontroly a inspekce na místě se provádějí podle nařízení (EU, Euratom) č. 883/2013 a podle nařízení (Euratom, ES) č. 2185/96, jež v některých případech podřizuje uplatňování těchto pravomocí podmínkám stanoveným podle vnitrostátního práva. V rámci hodnotící zprávy Komise bylo zjištěno, že není vždy jasně stanoven rozsah, v jakém se uplatňuje vnitrostátní právo, což v některých případech snižuje účelnost vyšetřovacích činností úřadu.
- (20) Je proto vhodné objasnit případy, v nichž je třeba v průběhu vyšetřování úřadu uplatňovat vnitrostátní právo, aniž by se však změnila pravomoci úřadu, nebo způsob, jakým nařízení (EU, Euratom) č. 883/2013 funguje ve vztahu k členským státům, při zohlednění rozsudku Tribunálu ze dne 3. května 2018 ve věci *Sigma Orionis SA v. Evropská komise* (T-48/16)¹.

¹ Rozsudek Tribunálu (prvního senátu) ze dne 3. května 2018 ve věci *Sigma Orionis SA v. Evropská komise* (T-48/16), ECLI:EU:T:2018:245.

- (21) Provádění kontrol a inspekcí na místě ze strany úřadu v případech, kdy se dotčený hospodářský subjekt podrobí této kontrole nebo inspekci na místě, by mělo podléhat pouze právu Unie. To by mělo úřadu umožnit výkon jeho vyšetřovacích pravomocí účelným a jednotným způsobem ve všech členských státech za účelem přispění k vysoké úrovni ochrany finančních zájmů Unie v celé Unii v souladu s článkem 325 Smlouvy o fungování Evropské unie.
- (22) V situacích, kdy se úřad musí spolehnout na pomoc příslušných orgánů členských států, zejména v případech, kdy se hospodářský subjekt brání kontrole a inspekci na místě, by měly členské státy zajistit, aby byla opatření úřadu účelná, a měly by poskytnout potřebnou pomoc v souladu s příslušnými pravidly vnitrostátního procesního práva. Za účelem ochrany finančních zájmů Unie by Komise měla vzít v úvahu jakékoliv porušení povinnosti spolupracovat s úřadem ze strany členského státu při posuzování toho, zda v souladu s příslušnými právními předpisy Unie vymáhat příslušné částky uplatňováním finančních oprav na členské státy.

- (23) Úřad může podle nařízení (EU, Euratom) č. 883/2013 uzavřít správní ujednání s příslušnými orgány členských států, jako jsou koordinační služby pro boj proti podvodům, a s orgány, institucemi a jinými subjekty Unie, aby mohl upřesnit způsoby spolupráce podle uvedeného nařízení, zejména pokud jde o předávání informací, provádění vyšetřování a přijímání následných opatření.
- (24) Nařízení (EU, Euratom) č. 883/2013 by mělo být změněno tak, aby zavedlo povinnost hospodářských subjektů spolupracovat s úřadem v souladu s jejich povinností podle nařízení (Euratom, ES) č. 2185/96 umožnit za účelem provádění kontrol a inspekcí na místě přístup do prostor, na pozemky, do dopravních prostředků nebo jiných míst používaných pro účely výkonu povolání a s povinností podle článku 129 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046¹, že všechny osoby nebo subjekty, kterým jsou poskytovány finanční prostředky Unie, mají plně spolupracovat při ochraně finančních zájmů Unie, a to i v rámci vyšetřování vedených úřadem.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ze dne 18. července 2018, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie, mění nařízení (EU) č. 1296/2013, (EU) č. 1301/2013, (EU) č. 1303/2013, (EU) č. 1304/2013, (EU) č. 1309/2013, (EU) č. 1316/2013, (EU) č. 223/2014 a (EU) č. 283/2014 a rozhodnutí č. 541/2014/EU a zrušuje nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 (Úř. věst. L 193, 30.7.2018, s. 1).

- (25) V rámci této povinnosti spolupracovat by měl být úřad oprávněn vyžadovat poskytnutí relevantních informací od hospodářských subjektů, kterých se mohl týkat předmět vyšetřování nebo které mohou mít takové informace v držení. Při vyřizování těchto žádostí by neměly mít hospodářské subjekty povinnost vypovídat ve svůj neprospěch, měly by však mít povinnost zodpovědět věcné otázky a poskytnout dokumenty, a to i tehdy, mohou-li být tyto informace použity ke zjištění existence protiprávního jednání, jehož se dopustily ony samy či jiný hospodářský subjekt. Aby byla zajištěna účelnost vyšetřování v rámci stávajících pracovních postupů, měl by mít úřad možnost požádat o přístup k informacím v zařízeních v soukromém vlastnictví používaných pro pracovní účely. Přístup úřadu k těmto informacím by měl podléhat stejným podmínkám a stejnému rozsahu, jaké se vztahují na vnitrostátní kontrolní orgány a pouze pokud má úřad důvodné podezření, že obsah těchto zařízení může být pro vyšetřování důležitý, v souladu se zásadami nezbytnosti a přiměřenosti a měl by se týkat pouze informací důležitých pro vyšetřování.

- (26) Během kontrol a inspekcí na místě by měly mít hospodářské subjekty možnost používat některý z úředních jazyků členského státu, v němž se kontrola uskutečňuje, a měly by mít právo na pomoc osoby, kterou si zvolí, včetně externího právního poradce. Přítomnost právního poradce by však neměla představovat právní podmínku pro platnost kontrol a inspekcí na místě. Aby byla zajištěna účelnost kontrol a inspekcí na místě, zejména co se týká nebezpečí zmizení důkazů, měl by být úřad oprávněn mít přístup do prostor, na pozemky, do dopravních prostředků nebo jiných míst používaných pro účely výkonu povolání, aniž by bylo nutné čekat, než se hospodářský subjekt poradí se svým právním poradcem. Před zahájením kontroly nebo inspekce na místě by měl pro poradů s právním poradcem povolit pouze krátký přiměřený odklad. Takovýto odklad by však měl být omezen na nezbytné minimum.
- (27) Za účelem zajištění transparentnosti by měl úřad při provádění kontrol a inspekcí na místě poskytnout hospodářským subjektům relevantní informace o jejich povinnosti spolupracovat, o důsledcích odmítnutí spolupráce a o použitelném postupu, včetně procesních záruk.

- (28) V rámci vnitřních vyšetřování a v případě potřeby i vnějších vyšetřování má úřad přístup k veškerým relevantním informacím, které mají v držení orgány, instituce a jiné subjekty. Jak je navrženo v hodnotící zprávě Komise, je nutné vyjasnit, že by tento přístup měl být možný bez ohledu na nosič, na němž jsou tyto informace nebo údaje uloženy, aby se zohlednil technologický vývoj. V průběhu vnitřních vyšetřování by měl mít úřad možnost požádat o přístup k informacím v zařízeních v soukromém vlastnictví používaných pro pracovní účely v případech, kdy má úřad důvodné podezření, že by jejich obsah mohl být pro vyšetřování důležitý. Přístup úřadu by mohl podléhat zvláštním podmínkám stanoveným relevantními orgány, institucemi nebo jinými subjekty. Tento přístup by měl být v souladu se zásadami nezbytnosti a přiměřenosti a měl by se týkat pouze informací důležitých pro vyšetřování. Aby byla zaručena účelná a jednotná úroveň přístupu úřadu, jakož i vysoká úroveň ochrany základních práv dotčených osob, měly by orgány, instituce a jiné subjekty zajistit soudržnost pravidel pro přístup k zařízením v soukromém vlastnictví, která jsou přijata různými orgány, institucemi a jinými subjekty, aby byly zajištěny rovnocenné podmínky v souladu s interinstitucionální dohodou ze dne 25. května 1999 mezi Evropským parlamentem, Radou Evropské unie a Komisí Evropských společenství o vnitřním vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF)¹.

¹ Úř. věst. L 136, 31.5.1999, s. 15.

- (29) Za účelem jednotnějšího rámce pro vyšetřování úřadu by měla být pravidla vztahující se na vnitřní a vnější vyšetřování více sladěna, aby byly odstraněny některé nesrovnalosti zjištěné v rámci hodnotící zprávy Komise, a to v případech, v nichž rozdílná pravidla nemají opodstatnění. Zprávy a doporučení vypracované po skončení vnějšího vyšetřování by měly být v případě potřeby zaslány dotčenému orgánu, instituci nebo jinému subjektu, aby přijaly vhodná opatření, jako je tomu v případě vnitřních vyšetřování. Úřad by měl pomáhat dotčenému orgánu, instituci nebo jinému subjektu přijímat opatření navazující na doporučení úřadu, pokud je to v souladu s jeho působností možné. Pokud úřad nezačne vyšetřování, měl by mít možnost zaslat relevantní informace orgánům členských států nebo orgánům, institucím nebo jiným subjektům, aby mohla být přijata vhodná opatření. Měl by tyto informace zaslat, pokud se rozhodne nezačít vyšetřování, přestože existuje dostatečné podezření, že došlo k podvodu, úplatkářství nebo jinému protiprávnímu jednání, které poškozují nebo ohrožují finanční zájmy Unie. Dříve než tak úřad učiní, měl by náležitě zvážit možné narušení probíhajících vyšetřování prováděných EPPO.

- (30) Vzhledem k velké rozmanitosti vnitrostátního institucionálního rámce by členské státy měly mít na základě zásady loajální spolupráce možnost oznámit úřadu, které orgány jsou příslušné k přijímání opatření na základě doporučení úřadu, jakož i to, které orgány musí být informovány, například pro finanční, statistické nebo monitorovací účely, za účelem plnění svých příslušných povinností. Takové orgány mohou zahrnovat vnitrostátní koordinační služby pro boj proti podvodům. V souladu s ustálenou judikaturou Soudního dvora nemají doporučení úřadu obsažená ve zprávách úřadu pro tyto orgány členských států nebo orgány, instituce a jiné subjekty žádné závazné právní účinky.
- (31) Úřad by měl mít k dispozici potřebné prostředky ke sledování stopy peněz za účelem odhalování způsobů činnosti, jež jsou typické pro mnoho podvodných jednání. Úřad může informace o bankovních účtech, které jsou relevantní pro jeho vyšetřovací činnost a které mají v držení úvěrové instituce, v řadě členských států získat prostřednictvím spolupráce s vnitrostátními orgány a s jejich pomocí. Aby byl zajištěn účelný přístup v celé Unii, měla by být v nařízení (EU, Euratom) č. 883/2013 upřesněna povinnost příslušných vnitrostátních orgánů poskytnout úřadu informace o bankovních účtech v rámci jejich obecné povinnosti poskytovat pomoc úřadu. Členské státy by měly oznámit Komisi příslušné orgány, jejichž prostřednictvím by taková spolupráce měla probíhat. Při poskytování této pomoci úřadu by měly vnitrostátní orgány postupovat za stejných podmínek, jako těch, které se vztahují na příslušné vnitrostátní orgány dotčeného členského státu.

- (32) K ochraně a dodržování procesních záruk a základních práv by Komise měla vytvořit vnitřní funkci kontrolora procesních záruk (dále jen „kontrolor“), který by měl z důvodu účinného využívání zdrojů administrativně spadat pod dozorčí výbor, a měly by mu být poskytnuty odpovídající zdroje. Kontrolor by měl vyřizovat stížnosti zcela nezávisle, a to i na dozorčím výboru a úřadu, a měl by mít přístup ke všem informacím nezbytným k plnění svých povinností.
- (33) Dotčená osoba by měla být oprávněna podat u kontrolora stížnost týkající se dodržování procesních záruk úřadem, jakož i důvodů porušení pravidel vztahujících se na vyšetřování úřadem, zejména porušení procesních náležitostí a základních práv. Za tím účelem by měl být zaveden mechanismus pro podávání a vyřizování stížností. Kontrolor by měl být odpovědný za vydávání doporučení v reakci na tyto stížnosti a v případě potřeby by měl navrhnout řešení záležitostí uvedených ve stížnosti. Kontrolor by měl stížnost přezkoumat v rámci rychlého sporného řízení a přitom umožnit úřadu pokračovat v probíhajícím vyšetřování. Kontrolor by měl poskytnout stěžovateli a úřadu příležitost se k této záležitosti vyjádřit, nebo vyřešit záležitost uvedenou ve stížnosti. Generální ředitel by měl přijmout náležitá opatření, jež doporučení kontrolora požaduje. Generální ředitel by měl být oprávněn se v řádně odůvodněných případech od doporučení kontrolora odchýlit. K závěrečné zprávě o vyšetřování by měly být přiloženy důvody, proč tak učinil.

- (34) Za účelem zvýšení transparentnosti a odpovědnosti by měl kontrolor ve své výroční zprávě podat informace o mechanismu pro podávání a vyřizování stížností. Tato výroční zpráva by měla zejména obsahovat informace o počtu obdržených stížností, o tom, jaké druhy procesních náležitostí a základních práv byly porušeny, a kterých činností se to týká, a pokud je to možné, o opatřeních, která úřad následně přijal.
- (35) Včasné předání informací úřadem za účelem přijetí preventivních opatření představuje základní nástroj pro ochranu finančních zájmů Unie. Aby byla v tomto ohledu zajištěna úzká spolupráce mezi úřadem a orgány, institucemi a jinými subjekty, je vhodné, aby orgány, instituce a jiné subjekty měly možnost úřad kdykoli konzultovat za účelem rozhodnutí o vhodných preventivních opatřeních, včetně opatření na ochranu důkazů.

- (36) Zprávy vypracované úřadem představují přípustné důkazy ve správních nebo soudních řízeních stejným způsobem a za stejných podmínek jako úřední zprávy vypracované vnitrostátními správními kontrolory. Podle hodnotící zprávy Komise nezajišťuje toto pravidlo v některých členských státech dostatečnou účelnost činností úřadu. Ke zvýšení účelnosti a za účelem jednotného používání zpráv úřadu by nařízení (EU, Euratom) č. 883/2013 mělo stanovit přípustnost těchto zpráv v soudních řízeních netrestní povahy u vnitrostátních soudů, jakož i ve správních řízeních v členských státech. V případě vnitrostátních soudních řízení trestní povahy by se mělo i nadále uplatňovat pravidlo, které stanoví rovnocennost se zprávami vnitrostátních správních kontrolorů. Nařízení (EU, Euratom) č. 883/2013 by rovněž mělo zajišťovat přípustnost zpráv vypracovaných úřadem ve správních a soudních řízeních na úrovni Unie.

- (37) Koordinační služby členských států pro boj proti podvodům byly nařízením (EU, Euratom) č. 883/2013 zavedeny za účelem usnadňování účelné spolupráce a výměny informací, včetně informací operativní povahy, mezi úřadem a členskými státy. Hodnotící zpráva Komise dospěla k závěru, že tyto služby přispívají kladně k činnosti úřadu. Hodnotící zpráva Komise konstatovala rovněž potřebu dalšího objasnění úlohy těchto koordinačních služeb pro boj proti podvodům, aby bylo zajištěno, že úřadu je poskytována pomoc nezbytná k tomu, aby byla jeho vyšetřování účelná, přičemž organizace a pravomoci koordinačních služeb pro boj proti podvodům jsou ponechány na jednotlivých členských státech. V tomto ohledu by koordinační služby pro boj proti podvodům měly být oprávněny poskytovat nebo koordinovat pomoc, kterou úřad potřebuje k účelnému plnění svých úkolů, a to před zahájením vnějšího či vnitřního vyšetřování, v jeho průběhu nebo na jeho konci.

- (38) Povinnost úřadu poskytovat členským státům pomoc za účelem koordinace jejich opatření na ochranu finančních zájmů Unie představuje klíčový prvek jeho působnosti podporující přeshraniční spolupráci mezi členskými státy. Je třeba stanovit podrobnější pravidla, aby se usnadnily koordinační činnosti úřadu a jeho spolupráce v tomto kontextu s orgány členských států, třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi. Těmito pravidly by neměl být dotčen výkon pravomocí úřadu svěřených Komisi ve zvláštních ustanoveních upravujících vzájemnou pomoc mezi správními orgány členských států a spolupráci mezi těmito orgány a Komisí, zejména nařízení Rady (ES) č. 515/97¹ a nařízení Rady a Evropského parlamentu (EU) č. 608/2013², jakož i koordinační činnosti týkající se evropských strukturálních a investičních fondů.
- (39) Je třeba vyjasnit, že když příslušné orgány členských států, včetně koordinačních služeb pro boj proti podvodům, jednají ve spolupráci s úřadem nebo s jinými příslušnými orgány za účelem ochrany finančních zájmů Unie, jsou nadále vázány vnitrostátním právem.

¹ Nařízení Rady (ES) č. 515/97 ze dne 13. března 1997 o vzájemné pomoci mezi správními orgány členských států a jejich spolupráci s Komisí k zajištění řádného používání celních a zemědělských předpisů (Úř. věst. L 82, 22.3.1997, s. 1.)

² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 608/2013 ze dne 12. června 2013 o vymáhání práv duševního vlastnictví celními orgány a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1383/2003 (Úř. věst. L 181, 29.6.2013, s. 15).

- (40) Koordinační služby pro boj proti podvodům by v rámci koordinačních činností rovněž měly mít možnost poskytnout úřadu pomoc, jakož i vzájemně spolupracovat v zájmu dalšího posílení dostupných mechanismů spolupráce v boji proti podvodům.
- (41) Příslušné orgány členských států, jakož i orgány, instituce a jiné subjekty by měly přijmout opatření vycházející z doporučení úřadu. Vydá-li úřad justiční doporučení určené vnitrostátním orgánům pověřeným trestním stíháním v členském státu, měly by členské státy zaslat úřadu na jeho žádost konečné rozhodnutí vnitrostátního soudu, aby úřad mohl sledovat další vývoj svých případů. Aby bylo možné plně zachovat nezávislost soudnictví, mělo by k takovému předání dojít až poté, co je příslušné soudní řízení pravomocně ukončeno a konečné rozhodnutí soudu se zveřejní.
- (42) Za účelem doplnění procesních pravidel pro provádění vyšetřování vymezených v nařízení (EU, Euratom) č. 883/2013 by měl úřad stanovit obecné zásady postupů při vyšetřování, které mají zaměstnanci úřadu dodržovat.

- (43) Je třeba vyjasnit, že se úřad může účastnit společných vyšetřovacích týmů zřízených v souladu s právem Unie a že je oprávněn vyměňovat si operativní informace získané v tomto rámci. Využívání těchto informací podléhá podmínkám a zárukám stanoveným v příslušných právních předpisech Unie, na jejichž základě se společné vyšetřovací týmy zřizují. Pokud se úřad účastní těchto společných vyšetřovacích týmů, má podpůrnou funkci a přebírá úlohu partnera, na kterého se vztahují případná právní omezení podle unijního nebo vnitrostátního práva.
- (44) Nejpozději pět let ode dne určeného v souladu s čl. 120 odst. 2 druhým pododstavcem nařízení (EU) 2017/1939 by Komise měla vyhodnotit uplatňování nařízení (EU, Euratom) č. 883/2013, a zejména účinnost spolupráce mezi úřadem a EPPO, s cílem posoudit, zda je třeba na základě zkušeností získaných při provádění této spolupráce provést změny. Komise by měla v případě potřeby předložit nový komplexní legislativní návrh nejpozději dva roky po tomto vyhodnocení.

- (45) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž posílení ochrany finančních zájmů Unie tím, že se fungování úřadu přizpůsobí s ohledem na zřízení EPPO a že se zvýší účelnost vyšetřování prováděných úřadem, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jej může být lépe dosaženo na úrovni Unie přijetím pravidel, která upravují vztah mezi úřadem a EPPO tak, že zvyšují účelnost vyšetřování prováděných oběma úřady, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (46) Toto nařízení nemění pravomoci ani působnost členských států, pokud jde o přijímání opatření k boji proti podvodům, úplatkářství a jinému protiprávnímu jednání poškozujícímu nebo ohrožujícímu finanční zájmy Unie.

- (47) Evropský inspektor ochrany údajů byl konzultován v souladu s čl. 28 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001¹ a dne 23. července 2018² vydal stanovisko.
- (48) Nařízení (EU, Euratom) č. 883/2013 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

² Úř. věst. C

Článek 1

Nařízení (EU, Euratom) č. 883/2013 se mění takto:

1) Článek 1 se mění takto:

a) v odstavci 3 se písmeno d) nahrazuje tímto:

„d) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679,*;

e) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725**;“;

* Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

** Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39). “;

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„4a. Úřad naváže a udržuje úzký vztah s Úřadem evropského veřejného žalobce (dále jen „EPPO“), který byl v rámci posílené spolupráce zřízen nařízením Rady (EU) 2017/1939*. Tento vztah je založen na vzájemné spolupráci, výměně informací, doplňkovosti a předcházení zdvojení činností. Zaměří se zejména na zajištění toho, aby se na ochranu finančních zájmů Unie využily všechny dostupné prostředky prostřednictvím doplňkovosti jejich příslušných mandátů a podpory, kterou úřad poskytuje EPPO.“;

* Nařízení Rady (EU) 2017/1939 ze dne 12. října 2017, kterým se provádí posílená spolupráce za účelem zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce (Úř. věst. L 283, 31.10.2017, s. 1).“;

c) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Za účelem uplatňování tohoto nařízení mohou příslušné orgány členských států a orgány, instituce a jiné subjekty uzavřít s úřadem správní ujednání. Tato správní ujednání se mohou týkat zejména předávání informací, provádění vyšetřování a přijímání následných opatření.“

2) Článek 2 se mění takto:

a) bod 3 se nahrazuje tímto:

„3) „podvodem, úplatkářstvím a jiným protiprávním jednáním poškozujícím nebo ohrožujícím finanční zájmy Unie“ podvod, úplatkářství a jiné protiprávní jednání poškozující nebo ohrožující finanční zájmy Unie ve smyslu příslušných aktů Unie, přičemž pojem „jiného protiprávního jednání“ zahrnuje nesrovnalost ve smyslu čl. 1 odst. 2 nařízení (ES, Euratom) č. 2988/95;“;

b) bod 4 se nahrazuje tímto:

„4) „správním vyšetřováním“ (dále jen „vyšetřování“) jakákoli inspekce, kontrola a jiné opatření prováděné úřadem podle článků 3 a 4 za účelem dosažení cílů uvedených v článku 1 a v případě potřeby konstatování nesrovnalostí u vyšetřovaných činností; tímto vyšetřováním nejsou dotčeny pravomoci EPPO nebo příslušných orgánů členských států zahájit a vést trestní stíhání;“;

c) doplňuje se nový bod, který zní:

„8) „členem orgánu“ poslanec Evropského parlamentu, člen Evropské rady, zástupce členského státu na ministerské úrovni v Radě, člen Evropské komise, člen Soudního dvora Evropské unie (dále jen „Soudní dvůr“), člen Rady guvernérů Evropské centrální banky nebo člen Účetního dvora, ve vztahu k povinnostem stanoveným právem Unie v rámci úkolů, které v této funkci plní;“.

3) Článek 3 se nahrazuje tímto:

„Článek 3

Vnější vyšetřování

1. V oblastech uvedených v článku 1 provádí úřad kontroly a inspekce na místě v členských státech a v souladu s platnými dohodami o spolupráci a vzájemné pomoci a jinými platnými právními nástroji ve třetích zemích a v prostorách mezinárodních organizací.

2. Úřad provádí kontroly a inspekce na místě v souladu s tímto nařízením a v případě, že se toto nařízení na danou záležitost nevztahuje, v souladu s nařízením (Euratom, ES) č. 2185/96.
3. Hospodářské subjekty spolupracují s úřadem v průběhu jeho vyšetřování. Úřad od nich může požadovat písemné a ústní poskytnutí informací, a to i formou výslechu.
4. Podrobí-li se dotčený hospodářský subjekt v souladu s odstavcem 3 tohoto článku kontrole nebo inspekci na místě povolené podle tohoto nařízení, tak se ustanovení čl. 2 odst. 4 nařízení (Euratom, ES) č. 2988/95, čl. 6 odst. 1 třetího pododstavce nařízení (Euratom, ES) č. 2185/96 a čl. 7 odst. 1 nařízení (Euratom, ES) č. 2185/96 nepoužijí, a to v rozsahu, v němž tato ustanovení vyžadují dodržení vnitrostátního práva a mohou stanovit pro přístup úřadu k informacím a dokumentaci stejné podmínky jako pro vnitrostátní správní kontrolory.

5. Na žádost úřadu poskytne příslušný orgán dotčeného členského státu zaměstnancům úřadu bez zbytečného odkladu pomoc nezbytnou k účelnému plnění úkolů stanovených v písemném zmocnění uvedeném v čl. 7 odst. 2.

Dotčený členský stát v souladu s nařízením (Euratom, ES) č. 2185/96 zajistí, aby byl zaměstnancům úřadu umožněn přístup ke všem informacím, dokumentům a údajům týkajícím se skutečností, které jsou předmětem vyšetřování a jsou nezbytné pro účelné a účinné provedení kontrol a inspekci na místě, a aby si mohli tyto zaměstnanci tyto dokumenty nebo údaje ponechat a zamezit tak nebezpečí jejich zmizení. Jsou-li zařízení v soukromém vlastnictví používána pro pracovní účely, mohou být tato zařízení předmětem inspekce ze strany úřadu. Úřad může provést inspekci těchto zařízení pouze za stejných podmínek a ve stejném rozsahu, v jakém jsou vnitrostátní kontrolní orgány oprávněny provádět vyšetřování obsahu zařízení v soukromém vlastnictví, a pokud má úřad důvodné podezření, že jejich obsah může být pro vyšetřování důležitý.

6. Pokud zaměstnanci úřadu zjistí, že hospodářský subjekt brání kontrole nebo inspekci na místě povoleným podle tohoto nařízení, totiž, že hospodářský subjekt odmítá úřadu poskytnout nezbytný přístup do svých prostor nebo do jiných prostor používaných pro obchodní účely, zamlčí informace nebo brání v uskutečnění činností, které musí úřad v průběhu kontroly nebo inspekce na místě provádět, poskytnou příslušné orgány, a je-li to vhodné, i orgány činné v trestním řízení dotčeného členského státu zaměstnancům úřadu nezbytnou pomoc, aby úřad mohl kontrolu nebo inspekci na místě provést účelně a bez zbytečného odkladu.

Při poskytování pomoci podle tohoto odstavce nebo podle odstavce 5 jednají příslušné orgány členských států v souladu s vnitrostátními procesními pravidly, která se vztahují na dotčený vnitrostátní orgán. Vyžaduje-li tato pomoc podle vnitrostátního práva povolení justičního orgánu, musí být o toto povolení požádáno.

7. Úřad provádí kontroly a inspekce na místě po předložení písemného zmocnění stanoveného v čl. 7 odst. 2. Nejpozději při zahájení kontroly nebo inspekce na místě informuje úřad dotčený hospodářský subjekt o postupu vztahujícím se na kontrolu či inspekci na místě, včetně použitelných procesních záruk, a o jeho povinnosti spolupracovat.

8. Při výkonu jemu svěřených pravomocí dodržuje úřad procesní záruky stanovené v tomto nařízení a v nařízení (Euratom, ES) č. 2185/96. Při provádění kontroly nebo inspekce na místě má dotčený hospodářský subjekt právo nevypovídat ve svůj neprospěch a právo na pomoc osoby, kterou si sám zvolí. Pokud chce hospodářský subjekt učinit prohlášení během kontroly či inspekce na místě, může používat kterýkoli z úředních jazyků členského státu, v němž je usazen. Právo na pomoc osoby, kterou si sám zvolí, nebrání úřadu v přístupu do prostor hospodářského subjektu a nesmí vést k nepřiměřenému odkladu zahájení kontroly či inspekce na místě.
9. Pokud členský stát s úřadem v souladu s odstavci 5 a 6 nespolupracuje, může Komise použít příslušná ustanovení práva Unie za účelem vymáhání finančních prostředků souvisejících s dotyčnou kontrolou nebo inspekcí na místě.

10. V rámci své vyšetřovací funkce provádí úřad kontroly a inspekce podle čl. 9 odst. 1 nařízení (ES, Euratom) č. 2988/95 a podle odvětvových předpisů, na něž se odkazuje v čl. 9 odst. 2 uvedeného nařízení, v členských státech a v souladu s platnými dohodami o spolupráci a vzájemné pomoci a jinými platnými právními nástroji ve třetích zemích a v prostorách mezinárodních organizací.
11. V případě, že je to nutné pro účely zjištění, zda došlo k podvodu, úplatkářství nebo jinému protiprávnímu jednání poškozujícímu nebo ohrožujícímu finanční zájmy Unie, může mít úřad v průběhu vnějšího vyšetřování přístup ke všem relevantním informacím a údajům, které souvisejí s předmětem vyšetřování a které mají v držení orgány, instituce a jiné subjekty, a to bez ohledu na nosič, na němž jsou uloženy. Za tímto účelem se použijí ustanovení čl. 4 odst. 2 a 4.
12. Aniž je dotčen čl. 12c odst. 1, může úřad v případě, že se před rozhodnutím, zda zahájit vnější vyšetřování, zabývá informacemi naznačujícími, že došlo k podvodu, úplatkářství nebo jinému protiprávnímu jednání poškozujícímu nebo ohrožujícímu finanční zájmy Unie, informovat příslušné orgány dotčených členských států a v případě potřeby dotčené orgány, instituce a jiné subjekty.

Aniž jsou dotčeny odvětvové předpisy, na které se odkazuje v čl. 9 odst. 2 nařízení (ES, Euratom) č. 2988/95, zajistí příslušné orgány dotčených členských států, že budou přijata vhodná opatření v souladu s vnitrostátním právem, na nichž se může úřad podílet. Příslušné orgány dotčených členských států na požádání informují úřad o přijatých opatřeních a o skutečnostech zjištěných na základě těchto informací, jak je uvedeno v prvním pododstavci tohoto odstavce.“.

4) Článek 4 se mění takto:

a) odstavce 1 až 4 se nahrazují tímto:

„1. Vyšetřování uvnitř orgánů, institucí a jiných subjektů v oblastech uvedených v článku 1 se provádějí v souladu s tímto nařízením a rozhodnutími přijatými relevantním orgánem, institucí nebo jiným subjektem (dále jen „vnitřní vyšetřování“).

2. V průběhu vnitřních vyšetřování:

- a) má úřad právo na okamžitý a neohlášený přístup k jakýmkoli relevantním informacím a údajům souvisejícím s předmětem vyšetřování, které mají orgány, instituce a jiné subjekty v držení, a to bez ohledu na druh nosiče, na němž jsou uloženy, jakož i právo na okamžitý a neohlášený přístup do jejich prostor. Jsou-li pro pracovní účely používána zařízení v soukromém vlastnictví, mohou být tato zařízení předmětem inspekce ze strany úřadu. Tato zařízení mohou být předmětem inspekce ze strany úřadu jen v rozsahu, v jakém jsou používána pro pracovní účely, a za podmínek stanovených v rozhodnutích přijatých relevantním orgánem, institucí nebo jiným subjektem, a pokud má úřad důvodné podezření, že jejich obsah může být pro vyšetřování důležitý.

Úřad je oprávněn kontrolovat účetnictví orgánů, institucí a jiných subjektů. Úřad může pořizovat kopie a získávat výtahy z každého dokumentu a z obsahu každého nosiče informací, které jsou v držení orgánů, institucí a jiných subjektů, a v případě potřeby si ponechat tyto dokumenty nebo informace a zamezit tak nebezpečí jejich zmizení;

- b) může úřad od úředníků, jiných zaměstnanců, členů orgánů nebo institucí, vedoucích jiných subjektů nebo pracovníků požadovat ústní poskytnutí informací, mimo jiné i formou výslechu, a písemné poskytnutí informací, což bude důkladně zdokumentováno v souladu s příslušnými pravidly Unie pro důvěrnost a ochranu údajů.
3. Podle stejných pravidel a podmínek stanovených v článku 3 může úřad provádět kontroly a inspekce na místě v prostorách hospodářských subjektů, aby získal přístup k relevantním informacím o skutečnostech, které jsou předmětem vyšetřování v rámci orgánů, institucí a jiných subjektů.
4. Orgány, instituce a jiné subjekty jsou informovány, pokud zaměstnanci úřadu provádějí v jejich prostorách vnitřní vyšetřování nebo nahlíží do dokumentů či údajů nebo žádají o informace, které mají tyto orgány, instituce a jiné subjekty v držení. Aniž jsou dotčeny články 10 a 11, může úřad kdykoli předat dotčenému orgánu, instituci nebo jinému subjektu informace získané při vnitřních vyšetřováních.“;

b) v odstavci 8 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„8. Aniž je dotčen čl. 12c odst. 1, pokud se úřad ještě před rozhodnutím, zda zahájit vnitřní vyšetřování, zabývá informacemi naznačujícími, že došlo k podvodu, úplatkářství nebo jinému protiprávnímu jednání poškozujícímu nebo ohrožujícímu finanční zájmy Unie, může informovat dotčený orgán, instituci nebo jiný subjekt. Dotčený orgán, instituce nebo jiný subjekt na požádání informují úřad o veškerých přijatých opatřeních a o skutečnostech zjištěných na základě těchto informací.“.

5) Článek 5 se mění takto:

a) odstavce 1, 2 a 3 se nahrazují tímto:

- „1. Aniž je dotčen článek 12d, může generální ředitel zahájit vyšetřování v případě, že existuje dostatečné podezření, které může být založeno na informacích od třetí osoby nebo na anonymních informacích, že došlo k podvodu, úplatkářství nebo jinému protiprávnímu jednání poškozujícímu nebo ohrožujícímu finanční zájmy Unie. Rozhodnutí o zahájení vyšetřování může zohlednit potřebu účinného využívání zdrojů úřadu a přiměřenosti použitých prostředků. V případě vnitřních vyšetřování je třeba brát zvláštní ohled na to, který orgán, instituce nebo jiný subjekt se nachází v nejuhodnější pozici k jejich provádění, a to zejména na základě povahy skutečností, skutečného nebo potenciálního finančního dopadu případu a pravděpodobnosti následných soudních opatření.
2. Rozhodnutí o zahájení vyšetřování přijímá generální ředitel, který jedná buď z vlastního podnětu, nebo na žádost orgánu, instituce nebo jiného subjektu či na žádost členského státu.

3. Zvažuje-li generální ředitel, zda zahájí vnitřní vyšetřování na základě žádosti podle odstavce 2, nebo provádí-li úřad vnitřní vyšetřování, nezahájí dotčené orgány, instituce nebo jiné subjekty souběžné vyšetřování těchto skutečností, pokud se s úřadem nedohodnou jinak.

Tento odstavec se použije na vyšetřování prováděná EPPO podle nařízení (EU) 2017/1939.“;

- b) odstavce 5 a 6 se nahrazují tímto:

„5. Pokud generální ředitel rozhodne, že vyšetřování nezahájí, může ve vhodných případech neprodleně předat veškeré relevantní informace příslušným orgánům dotčeného členského státu, aby mohly přijmout náležitá opatření v souladu s unijním či vnitrostátním právem, nebo dotčenému orgánu, instituci nebo jinému subjektu, aby na jejich základě mohly přijmout náležitá opatření v souladu s pravidly, která se na daný orgán, instituci či jiný subjekt vztahují. Úřad se případně dohodne s orgánem, institucí nebo jiným subjektem na vhodných opatřeních na ochranu důvěrnosti zdroje těchto informací, a je-li to nutné, požádá o poskytnutí informací ohledně následně přijatých opatření.

6. Pokud generální ředitel rozhodne, že vyšetřování nezahájí, přestože existuje dostatečné podezření, že došlo k podvodu, úplatkářství nebo jinému protiprávnímu jednání poškozujícímu nebo ohrožujícímu finanční zájmy Unie, neprodleně předá informace podle odstavce 5.“

6) Článek 7 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Vyšetřování řídí generální ředitel, v příslušných případech na základě písemných pokynů. Vyšetřování provádějí pod jeho řízením zaměstnanci úřadu, které určil. Generální ředitel neprovádí osobně konkrétní vyšetřovací úkony.“;

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Příslušné orgány členských států poskytují zaměstnancům úřadu nezbytnou pomoc, aby jim umožnily účelně a bez zbytečného odkladu plnit jejich úkoly v souladu s tímto nařízením. Při poskytování takové pomoci jednají příslušné orgány členských států v souladu s vnitrostátními procesními pravidly, která se na ně vztahují.

3a. Na žádost úřadu, která musí být písemně vysvětlena ve vztahu ke skutečnostem, které jsou předmětem vyšetřování, poskytnou příslušné orgány členských států úřadu za stejných podmínek, jaké platí pro příslušné vnitrostátní orgány, tyto informace:

- a) informace dostupné v centralizovaných automatizovaných mechanismech podle čl. 32a odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2015/849*;
- b) záznamy transakcí, je-li to naprosto nezbytné pro účely vyšetřování.

Žádost úřadu musí obsahovat odůvodnění vhodnosti a přiměřenosti opatření s ohledem na povahu a závažnost skutečností, které jsou předmětem vyšetřování. Tato žádost se může týkat pouze informací uvedených v prvním pododstavci písm. a) a b).

Členské státy Komisi sdělí relevantní příslušné orgány pro účely prvního pododstavce písm. a) a b).

- 3b. Orgány, instituce a jiné subjekty zajistí, aby jejich úředníci, jiní zaměstnanci, členové, vedoucí a pracovníci poskytovali zaměstnancům úřadu nezbytnou pomoc, jež jim umožní účelně a bez zbytečného odkladu plnit jejich úkoly.

* Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES (Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 73). “;

- c) odstavec 6 se mění takto:

- i) v prvním pododstavci se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) veškeré informace, které mohou dotčenému orgánu, instituci nebo jinému subjektu pomoci při rozhodování o tom, jaká vhodná preventivní správní opatření na ochranu finančních zájmů Unie mají být přijata;“;

ii) druhý pododstavec se nahrazuje tímto:

„Dotčený orgán, instituce nebo jiný subjekt mohou kdykoli úřad konzultovat za účelem přijetí jakýchkoli vhodných preventivních opatření v úzké spolupráci s úřadem, včetně opatření na ochranu důkazů. Dotčený orgán, instituce nebo jiný subjekt neprodleně informuje úřad o veškerých přijatých preventivních opatřeních.“;

d) odstavec 8 se nahrazuje tímto:

„8. Nelze-li vyšetřování skončit do dvanácti měsíců od jeho zahájení, podává generální ředitel po uplynutí této dvanáctiměsíční lhůty a poté každých šest měsíců dozorčímu výboru zprávu obsahující důvody a případně nápravná opatření k urychlení vyšetřování.“

7) Článek 8 se nahrazuje tímto:

„Článek 8

Povinnost informovat úřad

1. „V oblastech uvedených v článku 1 předají orgány, instituce a jiné subjekty neprodleně úřadu veškeré informace týkající se možných případů podvodů, úplatkářství nebo jiného protiprávního jednání poškozujícího nebo ohrožujícího finanční zájmy Unie.

Pokud orgány, instituce a jiné subjekty podávají ohlášení EPPO v souladu s článkem 24 nařízení (EU) 2017/1939, mohou splnit povinnost stanovenou v prvním pododstavci tohoto odstavce tím, že předají úřadu kopii ohlášení zaslaného EPPO.

2. Orgány, instituce a jiné subjekty a, nebrání-li jim v tom vnitrostátní právo, příslušné orgány členských států předají úřadu na jeho žádost nebo z vlastního podnětu neprodleně všechny dokumenty nebo informace, které mají v držení a které souvisejí s vyšetřováním, jež u úřadu probíhá.

Před zahájením vyšetřování předají úřadu na jeho žádost, která musí být písemně vysvětlena, všechny dokumenty nebo informace, které mají v držení a které jsou nezbytné k posouzení tvrzení nebo použití kritérií pro zahájení vyšetřování, která jsou stanovena v čl. 5 odst. 1.

3. Orgány, instituce a jiné subjekty a, nebrání-li jim v tom vnitrostátní právo, příslušné orgány členských států předají úřadu na jeho žádost nebo z vlastního podnětu neprodleně další informace, dokumenty nebo údaje, které považují za významné, které mají v držení a které se týkají boje proti podvodům, úplatkářství a jinému protiprávnímu jednání poškozujícímu nebo ohrožujícímu finanční zájmy Unie.
4. Tento článek se nepoužije na EPPO, pokud jde o trestné činy, v jejichž případě by mohl vykonat svou pravomoc v souladu s kapitolou IV nařízení (EU) 2017/1939.

Tímto není dotčena možnost EPPO poskytnout úřadu relevantní informace o případech v souladu s čl. 34 odst. 8, čl. 36 odst. 6, čl. 39 odst. 4 a čl. 101 odst. 3 a 4 nařízení (EU) 2017/1939.

5. Ustanovení týkající se předávání informací podle nařízení Rady (EU) č. 904/2010 zůstávají nedotčena.

* Nařízení Rady (EU) č. 904/2010 ze dne 7. října 2010 o správní spolupráci a boji proti podvodům v oblasti daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 268, 12.10.2010, s. 1).“

8) Článek 9 se mění takto:

a) v odstavci 2 se čtvrtý pododstavec nahrazuje tímto:

„Požadavky uvedené ve druhém a třetím pododstavci se nevztahují na záznam prohlášení v rámci kontrol a inspekcí na místě. Procesní záruky uvedené v čl. 3 odst. 7 a 8 se vztahují na dotčenou osobu, zejména na právo na pomoc osoby, kterou si zvolí.“;

b) v odstavci 4 se druhý a třetí pododstavec nahrazují tímto:

„Za tímto účelem úřad dotčenou osobu vyzve, aby se vyjádřila buď písemně, nebo v rozhovoru s určenými zaměstnanci úřadu. Tato výzva musí obsahovat shrnutí skutečností, které se dotčené osoby týkají, informace požadované podle článků 15 a 16 nařízení (EU) 2018/1725, a dále lhůtu pro vyjádření, která nesmí být kratší než deset pracovních dnů od obdržení této výzvy. Tuto lhůtu lze zkrátit, pokud s tím dotčená osoba výslovně souhlasí, nebo na základě řádně odůvodněné naléhavosti vyšetřování. Závěrečná zpráva o vyšetřování musí na veškerá tato vyjádření odkazovat.

V náležitě odůvodněných případech, kdy je to nezbytné pro zachování důvěrnosti vyšetřování nebo probíhajícího či budoucího trestního vyšetřování ze strany EPPO nebo vnitrostátního justičního orgánu, může generální ředitel rozhodnout, případně po konzultaci s EPPO či s dotčeným justičním orgánem, že bude splnění povinnosti vyzvat dotčenou osobu k vyjádření odloženo.“

9) Vkládají se nové články , které znějí:

„Článek 9a

Kontrolor procesních záruk

1. Komise postupem uvedeným v odstavci 2 jmenuje kontrolora procesních záruk (dále jen „kontrolor“) na funkční období pěti let bez možnosti jeho obnovení. Po uplynutí uvedeného funkčního období setrvá kontrolor ve funkci, dokud nebude nahrazen.
2. Kontrolor administrativně spadá pod dozorčí výbor. Sekretariát dozorčího výboru poskytuje kontrolorovi veškerou nezbytnou administrativní a právní podporu.
3. Komise ze svého schváleného rozpočtu přidělí dozorčímu výboru personál a finanční prostředky, které kontrolor potřebuje.
4. V návaznosti na výzvu k podávání přihlášek zveřejněnou v *Úředním věstníku Evropské unie* vypracuje Komise seznam vhodných uchazečů na pozici kontrolora s odpovídající kvalifikací. Kontrolora jmenuje Komise po konzultaci s Evropským parlamentem a Radou.

5. Kontrolor musí mít potřebnou kvalifikaci a zkušenosti v oblasti procesních záruk.
6. Kontrolor vykonává svou funkci zcela nezávisle, a to i na úřadu a dozorčím výboru, a při plnění svých povinností od nikoho nevyžaduje ani nepřijímá pokyny.
7. Přestane-li kontrolor splňovat podmínky nezbytné pro výkon svých povinností, nebo je-li shledán vinným ze závažného pochybení, mohou jej Evropský parlament, Rada a Komise vzájemnou dohodou zbavit funkce.
8. V souladu s mechanismem uvedeným v článku 9b kontrolor sleduje, zda úřad dodržuje procesní záruky uvedené v článku 9, jakož i pravidla použitelná na vyšetřování prováděné úřadem. Kontrolor odpovídá za vyřizování stížností uvedených v článku 9b.
9. Kontrolor každoročně podává Evropskému parlamentu, Radě, Komisi, dozorčímu výboru a úřadu zprávu o výkonu své funkce. Neodkazuje na jednotlivé případy, které jsou předmětem vyšetřování, a zajistí důvěrnost vyšetřování i po jejich ukončení. Kontrolor informuje dozorčí výbor o jakékoli systémové otázce plynoucí z jeho doporučení.

Článek 9b

Mechanismus pro podávání a vyřizování stížností

1. Dotčená osoba je oprávněna podat kontrolorovi stížnost ve věci dodržování procesních záruk uvedených v článku 9 úřadem, jakož i z důvodu porušení pravidel použitelných na vyšetřování prováděná úřadem, zejména porušení procesních náležitostí a základních práv. Podání stížnosti nemá odkladný účinek na provádění vyšetřování, jež je předmětem stížnosti.
2. Stížnost se podává do jednoho měsíce od okamžiku, kdy se stěžovatel dozví o příslušných skutečnostech, které představují údajné porušení procesních záruk nebo pravidel uvedených v odstavci 1 tohoto článku. V každém případě musí být stížnost podána nejpozději jeden měsíc od ukončení vyšetřování.

Stížnost týkající se lhůt uvedených v čl. 9 odst. 2 a 4 se však podává před uplynutím desetidenní lhůty stanovené v uvedených ustanoveních.

3. Jakmile kontrolor obdrží stížnost, okamžitě o tom informuje generálního ředitele.

Kontrolor do deseti pracovních dnů ode dne obdržení stížnosti rozhodne, zda jsou splněny podmínky podle odstavců 1 a 2.

Jsou-li splněny podmínky podle odstavců 1 a 2, vyzve kontrolor úřad, aby přijal opatření k vyřízení stížnosti a informovat o tom do patnácti pracovních dnů kontrolora.

Nejsou-li splněny podmínky podle odstavců 1 nebo 2, kontrolor spis uzavře a neprodleně informuje stěžovatele.

4. Aniž je dotčen článek 10, předá úřad kontrolorovi veškeré informace nezbytné k tomu, aby mohl posoudit, zda je stížnost odůvodněná, jakož i informace pro účely vyřízení stížnosti, které umožňují kontrolorovi vydat doporučení.

5. Kontrolor vydá doporučení, jak vyřídit stížnost neprodleně a v každém případě do dvou měsíců ode dne, kdy úřad informoval kontrolora o opatřeních, která k vyřízení stížnosti přijal. Neobdrží-li tyto informace do patnácti dnů podle odst. 3 třetího pododstavce, vydá kontrolor doporučení do dvou měsíců od uplynutí uvedené lhůty.

Ve výjimečných případech může kontrolor rozhodnout o prodloužení lhůty pro vydání doporučení o dalších patnáct kalendářních dnů. Kontrolor písemně informuje generálního ředitele o důvodech takového prodloužení.

Kontrolor může doporučit, aby úřad pozměnil nebo zrušil svá doporučení nebo zprávy, a to z důvodu porušení procesních záruk uvedených v článku 9 nebo pravidel použitelných na vyšetřování prováděné úřadem, zejména porušení procesních náležitostí a základních práv.

Kontrolor konzultuje před vydáním doporučení dozorčí výbor k vyjádření jeho stanoviska.

Kontrolor předloží úřadu doporučení a uvědomí o této skutečnosti stěžovatele.

Nevydá-li kontrolor doporučení ve lhůtách stanovených v tomto odstavci, předpokládá se, že stížnost zamítl bez vydání doporučení.

6. Kontrolor přezkoumá stížnost v rámci sporného řízení, aniž by zasahoval do probíhajícího vyšetřování.

Kontrolor může rovněž požádat svědky, aby podali písemné či ústní vysvětlení, jež kontrolor považuje za relevantní při zjišťování skutkového stavu. Svědkové mohou odmítnout takové vysvětlení podat.

7. Generální ředitel přijme náležitá opatření požadovaná doporučením. Pokud se generální ředitel rozhodne neřídit doporučením kontrolora, sdělí stěžovateli a kontrolorovi hlavní důvody tohoto rozhodnutí, pokud takové sdělení neovlivní probíhající vyšetřování. Generální ředitel uvede důvody, proč se doporučením kontrolora neřídil, v poznámce připojené k závěrečné zprávě o vyšetřování.
8. Mechanismem stížností podle tohoto článku nejsou dotčeny opravné prostředky, které jsou podle Smluv k dispozici, včetně žalob týkajících se náhrady škody.

9. Generální ředitel může kontrolora požádat o stanovisko k jakékoli záležitosti týkající se procesních záruk nebo základních práv spadající do oblasti působnosti kontrolora, a to i k rozhodnutí pozdržet informování dotčené osoby podle čl. 9 odst. 3. Generální ředitel v každé takové žádosti uvede lhůtu, v níž musí kontrolor odpovědět.
10. Aniž jsou dotčeny lhůty stanovené v článku 90 služebního řádu, pokud úředník nebo jiný zaměstnanec Unie podal generálnímu řediteli stížnost v souladu s článkem 90a služebního řádu a tentýž úředník nebo tentýž jiný zaměstnanec podal ve stejné věci stížnost kontrolorovi, vyčkává generální ředitel před zodpovězením stížnosti na doporučení kontrolora.
11. Kontrolor po konzultaci s dozorčím výborem přijme prováděcí ustanovení pro vyřizování stížností.

Tato prováděcí ustanovení zahrnují zejména podrobná pravidla pro:

- a) podávání stížnosti;
- b) výměnu informací mezi dozorčím výborem, kontrolorem a generálním ředitelem;

- c) postup vyřizování záležitostí uvedených ve stížnosti úřadem;
- d) přezkoumávání stížnosti v rámci sporného řízení podle odst. 6 prvního pododstavce;
- e) vydávání a sdělování doporučení kontrolora;
- f) řádně odůvodněné případy, kdy se generální ředitel může odchýlit od doporučení kontrolora a následný postup stanovený v těchto případech.“

10) Článek 10 se mění takto:

- a) vkládají se nové odstavce, které znějí:

„3a. Na ohlašování podvodů, úplatkářství a jiného protiprávního jednání poškozujícího nebo ohrožujícího finanční zájmy Unie a na ochranu osob oznamujících toto porušení se použije směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1937*.

3b. Pokud úřad doporučí následná justiční opatření a aniž jsou dotčena práva oznamovatelů a informátorů na zachování důvěrnosti a v souladu s příslušnými pravidly pro důvěrnost a ochranu údajů, může dotčená osoba požádat úřad o poskytnutí zprávy vypracované podle článku 11 v rozsahu, v jakém se jí týká. Úřad tuto žádost neprodleně sdělí všem příjemcům této zprávy a udělí přístup pouze s výslovným souhlasem těchto příjemců. Příjemci odpoví ve lhůtě dvanácti měsíců od obdržení žádosti. Nebude-li v této lhůtě vznesena námitka, úřad přístup udělí.

Příslušný orgán může rovněž povolit, aby úřad udělil přístup i před uplynutím této lhůty.“;

* Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1937 ze dne 23. října 2019 o ochraně osob, které oznamují porušení práva Unie (Úř. věst. L 305, 26.11.2019, s. 17). “;

b) v odstavci 4 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„4. Úřad jmenuje pověřence pro ochranu osobních údajů v souladu s článkem 43 nařízení (EU) 2018/1725.“.

11) Článek 11 se mění takto:

a) v odstavci 1 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Ke zprávě budou ve vhodných případech připojena doporučení generálního ředitele ohledně opatření, která je třeba přijmout. V těchto doporučeních jsou v příslušných případech uvedena veškerá disciplinární, správní, finanční nebo justiční opatření orgánů, institucí a jiných subjektů a příslušných orgánů dotčených členských států, která je třeba přijmout, a zejména upřesněny odhadované částky, které mají být vymáhány, a předběžná právní kvalifikace zjištěných skutečností.“;

b) odstavce 2 a 3 se nahrazují tímto:

„2. Při vypracovávání zpráv a doporučení uvedených v odstavci 1 je nutné zohlednit příslušná ustanovení práva Unie, a pokud je v daném případě použitelné, též vnitrostátního práva dotčeného členského státu.

Zprávy vypracované na základě prvního pododstavce, včetně veškerých podpůrných důkazů připojených k těmto zprávám, představují důkazy přípustné:

a) v soudních řízeních netrestní povahy u vnitrostátních soudů, jakož i ve správních řízeních v členských státech;

- b) v trestních řízeních členského státu, je-li jejich použití nezbytné, stejným způsobem a za stejných podmínek jako úřední zprávy vypracované vnitrostátními správními kontrolory a vztahují se na ně stejná pravidla hodnocení, jako tomu je u úředních zpráv vypracovaných vnitrostátními správními kontrolory, a mají stejnou důkazní hodnotu jako tyto zprávy;
- c) v soudních řízeních u Soudního dvora a ve správních řízeních u orgánů, institucí a jiných subjektů.

Členské státy oznámí úřadu pravidla vnitrostátního práva, která jsou relevantní pro účely druhého pododstavce písm. b).

Pokud jde o druhý pododstavec písm. b), zašlou členské státy úřadu na jeho žádost konečné rozhodnutí vnitrostátních soudů, jakmile bude příslušné soudní řízení pravomocně ukončeno a konečné soudní rozhodnutí se zveřejní.

Tímto nařízením není dotčena pravomoc Soudního dvora, vnitrostátních soudů a příslušných orgánů ve správním a trestním řízení svobodně posoudit důkazní hodnotu zpráv vypracovaných úřadem.

- 2a. Úřad přijme vhodná opatření k zajištění stále stejné kvality zpráv a doporučení uvedených v odstavci 1.
3. Zprávy a doporučení vypracované po skončení vnějšího vyšetřování a veškeré důležité související dokumenty se podle předpisů o vnějších vyšetřováních předají příslušným orgánům dotčených členských států a v případě potřeby dotčenému orgánu, instituci nebo jinému subjektu. Příslušné orgány dotčeného členského státu a případně orgán, instituce nebo jiný subjekt přijmou taková opatření, která jsou vzhledem k výsledkům vnějšího vyšetřování nezbytná, a uvědomí o nich úřad ve lhůtě stanovené v doporučeních připojených ke zprávě a kromě toho na žádost úřadu. Členské státy mohou úřadu oznámit relevantní vnitrostátní orgány příslušné k tomu, aby se zabývaly těmito zprávami, doporučeními a dokumenty.“;
- c) odstavec 5 se nahrazuje tímto:
- „5. Jsou-li ve zprávě vypracované po skončení vnitřního vyšetřování uvedeny skutečnosti, které by mohly být předmětem trestního stíhání, předají se tyto informace spolu s doporučeními neprodleně justičním orgánům dotčeného členského státu, aniž jsou dotčena ustanovení článků 12c a 12d.

Na žádost úřadu a ve lhůtě stanovené v doporučeních zašlou příslušné orgány dotčených členských států úřadu informace o případných přijatých opatřeních, jakož i o důvodech případného neprovedení těchto doporučení v návaznosti na předání jakýchkoli informací od úřadu podle prvního pododstavce tohoto odstavce.“;

d) odstavec 6 se zrušuje;

e) odstavec 8 se nahrazuje tímto:

„8. Poskytl-li informátor úřadu informace vedoucí k vyšetřování, vyrozumí úřad informátora o ukončení vyšetřování, ledaže má za to, že by tyto informace mohly poškodit oprávněné zájmy dotčené osoby a ohrozit účelnost vyšetřování a opatření, která mají být následně přijata, nebo jakýchkoli požadavků na zachování důvěrnosti.“.

12) Článek 12 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Aniž jsou dotčeny články 10 a 11 tohoto nařízení a ustanovení nařízení (Euratom, ES) č. 2185/96, může úřad předat příslušným orgánům dotčených členských států informace získané při vnějších vyšetřováních, a to v dostatečném předstihu, tak aby mohly přijmout vhodná opatření v souladu se svým vnitrostátním právem. Úřad může předat tyto informace rovněž dotčenému orgánu, instituci nebo jinému subjektu.“;

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Pokud jim v tom nebrání vnitrostátní právo, informují příslušné orgány dotčeného členského státu úřad neprodleně, v každém případě však do dvanácti měsíců od obdržení informací, které jim byly předány podle tohoto článku, o opatřeních přijatých na základě těchto informací.“;

c) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„5. Relevantní informace může úřad poskytovat síti Eurofisc zřízené nařízením (EU) č. 904/2010. Koordinátoři pracovní oblasti Eurofiscu mohou relevantní informace ze sítě Eurofisc předávat úřadu za podmínek stanovených v nařízení Rady (EU) č. 904/2010.“

13) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 12a

Koordináční služby pro boj proti podvodům

1. Pro účely tohoto nařízení určí každý členský stát službu (dále jen „koordináční služba pro boj proti podvodům“), která bude napomáhat účelné spolupráci a výměně informací, včetně informací operativní povahy, s úřadem. Tam, kde je to vhodné, a v souladu s vnitrostátním právem může být koordináční služba pro boj proti podvodům považována za příslušný orgán pro účely tohoto nařízení.

2. Na žádost úřadu a před rozhodnutím, zda zahájit vyšetřování, jakož i během vyšetřování či po jeho ukončení poskytnou koordinační služby pro boj proti podvodům potřebnou pomoc, nebo ji koordinují, aby mohl úřad účelně plnit své úkoly. Tato pomoc zahrnuje zejména pomoc poskytovanou příslušnými orgány členských států podle čl. 3 odst. 5 a 6, čl. 7 odst. 3 a čl. 8 odst. 2 a 3.
3. Koordinace služby pro boj proti podvodům mohou úřadu na žádost poskytnout pomoc, aby úřad mohl provádět koordinační činnosti podle článku 12b, případně včetně horizontální spolupráce a výměny informací mezi koordinačními službami pro boj proti podvodům.

Článek 12b

Koordinační činnosti

1. Podle čl. 1 odst. 2 může úřad organizovat a usnadňovat spolupráci mezi příslušnými orgány členských států, orgány, institucemi a jinými subjekty, jakož i v souladu s platnými dohodami o spolupráci a vzájemné pomoci a jinými platnými právními nástroji mezi orgány třetích zemí a mezinárodními organizacemi. Za účelem ochrany finančních zájmů Unie mohou zúčastněné orgány a úřad shromažďovat, analyzovat a vyměňovat si informace, včetně operativních informací. Zaměstnanci úřadu mohou doprovázet příslušné orgány provádějící vyšetřovací činnosti, a to na žádost těchto orgánů. Použije se článek 6, čl. 7 odst. 6 a 7, čl. 8 odst. 3 a článek 10.
2. Úřad ve vhodných případech vypracuje zprávu o provedených koordinačních činnostech a předá ji příslušným orgánům členských států a dotčeným orgánům, institucím a jiným subjektům.

3. Tento článek se použije, aniž je dotčen výkon pravomocí úřadu, které jsou svěřeny Komisi ve zvláštních ustanoveních upravujících vzájemnou pomoc mezi správními orgány členských států a spolupráci mezi těmito orgány a Komisí.
4. Úřad se může účastnit společných vyšetřovacích týmů zřízených podle příslušného právního předpisu Unie a vyměňovat si v tomto rámci informace operativní povahy, které byly získány podle tohoto nařízení.

Článek 12c

Ohlašování trestného jednání EPPO

1. Úřad ohlásí EPPO bez zbytečného odkladu jakékoli trestné jednání, u něhož by mohl EPPO vykonat svou pravomoc v souladu s kapitolou IV nařízení (EU) 2017/1939. Ohlášení je zasláno bez zbytečného odkladu před zahájením vyšetřování úřadu nebo v jeho průběhu.
2. Ohlášení podle odstavce 1 musí obsahovat alespoň popis skutečností, včetně posouzení škody, která byla nebo by mohla být způsobena, možné právní kvalifikace, jakož i veškeré dostupné informace o potenciálních obětech, podezřelých nebo dalších zapojených osobách.

3. Úřad není povinen ohlásit EPPO tvrzení, která jsou zjevně nepodložená.
4. V případech, kdy informace, které úřad obdržel, neobsahují prvky uvedené v odstavci 2 tohoto článku a neprobíhá žádné vyšetřování prováděné úřadem, může úřad provést předběžné posouzení předložených tvrzení. Posouzení se provede neprodleně, do dvou měsíců od obdržení informací. V průběhu tohoto posuzování se použije článek 6 a čl. 8 odst. 2. Po tomto předběžném posouzení ohlásí úřad EPPO jakékoli trestné jednání podle odstavce 1 tohoto článku.
5. Pokud trestné jednání uvedené v odstavci 1 tohoto článku vyjde najevo během vyšetřování prováděného úřadem a EPPO zahájí na základě ohlášení uvedeného v uvedeném odstavci vyšetřování, nepokračuje úřad ve vyšetřování týchž skutečností s výjimkou případů uvedených v článku 12e nebo 12f.

Za účelem uplatňování prvního pododstavce tohoto odstavce ověří úřad v souladu s čl. 12g odst. 2 prostřednictvím systému správy případů EPPO, zda EPPO provádí vyšetřování. Úřad si může od EPPO vyžádat další informace. EPPO odpoví na takovou žádost ve lhůtě stanovené v souladu s článkem 12g.

6. Orgány, instituce a jiné subjekty mohou úřad požádat o předběžné posouzení tvrzení, která jim byla ohlášena. Pro účely těchto žádostí se obdobně použijí odstavce 1 až 4. Úřad informuje dotčený orgán, instituci nebo jiný subjekt o výsledcích předběžného posouzení, kromě případů, kdy by poskytnutí takových informací mohlo ohrozit vyšetřování prováděné úřadem nebo vyšetřování prováděné EPPO.
7. Pokud na základě ohlášení EPPO v souladu s tímto článkem úřad své vyšetřování ukončí, čl. 9 odst. 4 a článek 11 se nepoužijí.

Článek 12d

Nezdvojování vyšetřování

1. Aniž jsou dotčeny články 12e a 12f, zastaví generální ředitel probíhající vyšetřování a nezahájí nové vyšetřování podle článku 5, pokud EPPO provádí vyšetřování týchž skutečností. Generální ředitel informuje EPPO o každém rozhodnutí o zastavení vyšetřování, které bylo z tohoto důvodu učiněno.

Pro účely prvního pododstavce tohoto odstavce úřad ověří v souladu s čl. 12g odst. 2 prostřednictvím systému správy případů EPPO, zda EPPO provádí vyšetřování. Úřad si může od EPPO vyžádat další informace. EPPO odpoví na takovou žádost ve lhůtě stanovené v souladu s článkem 12g.

Pokud úřad zastaví své vyšetřování v souladu s prvním pododstavcem tohoto odstavce, čl. 9 odst. 4 a článek 11 se nepoužijí.

2. S cílem umožnit úřadu, aby zvažil vhodná správní opatření v souladu se svou působností, může EPPO poskytnout úřadu relevantní informace o případech, jež se rozhodl nevyšetřovat, nebo jež odložil. Dozví-li se úřad o nových skutečnostech, o nichž EPPO nevěděl v době rozhodnutí o odložení případu podle čl. 39 odst. 1 nařízení 2017/1939, může generální ředitel EPPO požádat o znovuzahájení vyšetřování v souladu s čl. 39 odst. 2 uvedeného nařízení.

Článek 12e

Podpora, kterou úřad poskytuje EPPO

1. V průběhu vyšetřování prováděného EPPO a na jeho žádost podle čl. 101 odst. 3 nařízení (EU) 2017/1939 úřad v souladu se svou působností podporuje nebo doplňuje činnost EPPO, a to zejména:
 - a) poskytováním informací, analýz (včetně forenzních analýz), odborných znalostí a provozní podpory;

- b) usnadněním koordinace konkrétních opatření příslušných vnitrostátních správních orgánů a subjektů Unie;
- c) provedením správního vyšetřování.

Při poskytování podpory pro EPPO se úřad zdrží provádění úkonů nebo opatření, které by mohly ohrozit vyšetřování nebo trestní stíhání.

2. Žádost podle odstavce 1 se podává písemně a musí obsahovat alespoň:

- a) informace o vyšetřování prováděném EPPO v rozsahu, v jakém jsou pro účely žádosti relevantní;
- b) opatření, jejichž provedení EPPO od úřadu požaduje;
- c) podle okolností předpokládanou dobu pro vyřízení žádosti.

V případě potřeby si úřad může vyžádat doplňující informace.

3. Za účelem ochrany přípustnosti důkazů, jakož i základních práv a procesních záruk, provádí-li úřad v rámci své působnosti podpůrná opatření na žádost EPPO podle tohoto článku, zajistí EPPO a úřad v úzké spolupráci dodržování příslušných procesních záruk stanovených v kapitole VI nařízení (EU) 2017/1939.

Článek 12f

Doplňující vyšetřování

1. Provádí-li EPPO vyšetřování a domnívá-li se generální ředitel v řádně odůvodněných případech, že by měl úřad rovněž zahájit vyšetřování v souladu s působností úřadu za účelem usnadnění přijetí preventivních opatření nebo finančních, disciplinárních či správních opatření, informuje o tom úřad písemně EPPO s upřesněním povahy a účelu vyšetřování.

Po obdržení těchto informací a ve lhůtě stanovené v souladu s článkem 12g může EPPO vznést námitky proti zahájení vyšetřování nebo k provedení určitých úkonů souvisejících s vyšetřováním. V případech, kdy EPPO vznese námitky proti zahájení vyšetřování nebo provedení určitých úkonů souvisejících s vyšetřováním, oznámí úřadu bez zbytečného odkladu, jakmile důvody pro námitku pominou.

Pokud EPPO nevznese námitku ve lhůtě stanovené v souladu s článkem 12g, může úřad zahájit vyšetřování, které průběžně konzultuje s EPPO. Pokud EPPO vznese námitku posléze, úřad své vyšetřování přeruší nebo zastaví nebo se zdrží provedení určitých úkonů souvisejících s vyšetřováním.

2. Pokud EPPO informuje v reakci na žádost o informace podanou podle článku 12d úřad o tom, že vyšetřování neprovádí, a posléze zahájí vyšetřování týchž skutečností, informuje o tom neprodleně úřad. Pokud se po obdržení těchto informací generální ředitel domnívá, že by vyšetřování zahájené úřadem mělo pokračovat za účelem usnadnění přijetí preventivních opatření nebo finančních, disciplinárních nebo správních opatření, použije se odstavec 1 tohoto článku.

Článek 12g

Pracovní ujednání a výměna informací s EPPO

1. Úřad se s EPPO dohodne na pracovních ujednáních. Tato pracovní ujednání obsahují mimo jiné praktická ustanovení týkající se výměny informací, včetně osobních údajů, operativních, strategických nebo technických informací i utajovaných informací a doplňujících vyšetřování.

Pracovní ujednání obsahují podrobná ustanovení o průběžné výměně informací při přijímání a ověřování tvrzení za účelem určení pravomoci k provádění vyšetřování. Rovněž zahrnují ustanovení o předávání informací mezi úřadem a EPPO, pokud úřad poskytuje EPPO podporu nebo má doplňující funkci. Úřad a EPPO stanoví lhůty pro zodpovězení vzájemných žádostí.

Úřad a EPPO se dohodnou na lhůtách a podrobných ustanoveních týkajících se čl. 12c odst. 5, čl. 12d odst. 1 a čl. 12f odst. 1. Do přijetí této dohody odpovídá EPPO na žádosti úřadu neprodleně a v každém případě do deseti pracovních dnů od obdržení žádosti podle čl. 12c odst. 5 a čl. 12d odst. 1 a do 20 pracovních dnů od vyžádání informací podle čl. 12f odst. 1 prvního pododstavce.

Před přijetím pracovních ujednání s EPPO zašle generální ředitel pro informaci návrh těchto ujednání dozorčímu výboru, jakož i Evropskému parlamentu a Radě. Dozorčí výbor neprodleně vydá stanovisko.

2. Úřad má nepřímý přístup k informacím v systému správy případů EPPO na základě vyhledávání shody.

Kdykoliv je nalezena shoda mezi údaji zadanými do systému správy případů úřadem a údaji v držení EPPO, je tato skutečnost sdělena jak úřadu, tak EPPO. Úřad přijme vhodná opatření, aby na základě vyhledávání shody umožnil EPPO přístup k informacím ve svém systému správy případů.

V pracovních ujednáních se stanoví technické a bezpečnostní aspekty vzájemného přístupu k systémům správy případů, včetně vnitřních postupů k zajištění toho, aby byl každý přístup řádně odůvodněn pro výkon příslušných funkcí a dokumentován.

3. Generální ředitel a evropský nejvyšší žalobce se scházejí alespoň jednou ročně, aby projednali otázky společného zájmu.“.

14) V článku 13 odst. 1 se první pododstavec nahrazuje tímto:

- „1. V mezích své působnosti chránit finanční zájmy Unie úřad podle potřeby spolupracuje s Agenturou Evropské unie pro justiční spolupráci v trestních věcech (Eurojust) a s Agenturou Evropské unie pro spolupráci v oblasti prosazování práva (Europol). Jestliže je to pro usnadnění této spolupráce nezbytné, dohodne se úřad s Eurojustem a Europolem na správních ujednáních. Tato pracovní ujednání se mohou týkat výměny operativních, strategických nebo technických informací, včetně osobních údajů a utajovaných informací a na požádání i zpráv o pokroku.“.

15) Článek 15 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Dozorčí výbor pravidelně dohlíží na to, jak úřad plní svou vyšetřovací funkci, přičemž jeho cílem je posilovat nezávislost úřadu při řádném výkonu pravomocí, které mu jsou svěřeny tímto nařízením.

Dozorčí výbor zejména dohlíží na vývoj v oblasti uplatňování procesních záruk a délky vyšetřování.

Dozorčí výbor podává generálnímu řediteli stanoviska a ve vhodných případech i doporučení, pokud jde mimo jiné o zdroje potřebné k výkonu vyšetřovací funkce úřadu, vyšetřovací priority úřadu a délku trvání vyšetřování. Tato stanoviska může vydávat z vlastního podnětu, na žádost generálního ředitele nebo na žádost orgánu, instituce nebo jiného subjektu, avšak do právě probíhajících vyšetřování nezasahuje.

Úřad zveřejní na svých internetových stránkách odpovědi na stanoviska, která obdržel od dozorčího výboru.

Kopie stanovisek vydaných podle třetího pododstavce se zašle orgánům, institucím nebo jiným subjektům.

Dozorčímu výboru se poskytne přístup k veškerým informacím a dokumentům, které považuje za nezbytné pro plnění svých úkolů, včetně zpráv a doporučení týkajících se skončených vyšetřování a odložených případů, avšak do probíhajících vyšetřování nezasahuje a řádně dodržuje požadavky na důvěrné zacházení a ochranu údajů.“;

b) v odstavci 8 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„8 Dozorčí výbor jmenuje svého předsedu. Přijme svůj jednací řád, který je před přijetím pro informaci předložen Evropskému parlamentu, Radě, Komisi a evropskému inspektorovi ochrany údajů. Schůze dozorčího výboru svolává jeho předseda nebo generální ředitel. Výbor se schází nejméně desetkrát ročně. Dozorčí výbor přijímá rozhodnutí většinou všech svých členů. Jeho sekretariát zajišťuje Komisi v úzké spolupráci s dozorčím výborem. Před jmenováním pracovníků sekretariátu je konzultován dozorčí výbor, jehož stanovisko musí být zohledněno. Sekretariát se řídí pokyny dozorčího výboru a jedná nezávisle na Komisi. Komise nesmí zasahovat do úkolů dozorčího výboru v oblasti dohledu, aniž je dotčena její pravomoc rozhodovat o rozpočtu dozorčího výboru a jeho sekretariátu.“

16) V článku 16 se odstavce 1 a 2 se nahrazují tímto:

- „1. Evropský parlament, Rada a Komise se jednou ročně scházejí s generálním ředitelem, aby si na politické úrovni vyměnily názory a prodiskutovaly politiku úřadu, pokud jde o metody předcházení podvodům, úplatkářství a jinému protiprávnímu jednání poškozujícímu nebo ohrožujícímu finanční zájmy Unie, jakož i pokud jde o metody boje proti nim. Výměny názorů se účastní dozorčí výbor. K účasti na výměně názorů je přizván evropský nejvyšší žalobce. Na žádost Evropského parlamentu, Rady, Komise, generálního ředitele nebo dozorčího výboru mohou být ad hoc přizváni k účasti zástupci Účetního dvora, EPPO, Eurojustu nebo Europolu.
2. Výměna názorů ve smyslu odstavce 1 se může týkat jakéhokoli tématu, na kterém se Evropský parlament, Rada a Komise dohodnou. Výměna názorů se zejména může týkat:
 - a) strategických priorit politiky úřadu v oblasti vyšetřování;
 - b) stanovisek a zpráv o činnosti dozorčího výboru podle článku 15;

- c) zpráv generálního ředitele podle čl. 17 odst. 4 a v příslušných případech veškerých dalších zpráv orgánů, které souvisejí s působností úřadu;
- d) rámce pro vztahy mezi úřadem a orgány, institucemi a jinými subjekty, zejména pro vztahy s EPPO, včetně jakýchkoli horizontálních a systémových otázek, které se vyskytly v návaznosti na závěrečné zprávy úřadu o vyšetřování;
- e) rámce pro vztahy mezi úřadem a příslušnými orgány členských států, včetně jakýchkoli horizontálních a systémových otázek, které se vyskytly v návaznosti na závěrečné zprávy úřadu o vyšetřování;
- f) vztahů mezi úřadem a příslušnými orgány ve třetích zemích, jakož i mezinárodními organizacemi, v rámci ujednání uvedených v tomto nařízení;
- g) účelnosti činnosti úřadu při výkonu jeho působnosti.“.

17) Článek 17 se mění takto:

a) odstavce 2 až 5 se nahrazují tímto:

- „2. S cílem jmenovat nového generálního ředitele zveřejní Komise v *Úředním věstníku Evropské unie* výzvu k podávání přihlášek. Tato výzva se zveřejňuje nejpozději šest měsíců před koncem funkčního období stávajícího generálního ředitele. Komise vypracuje seznam kandidátů s vhodnou kvalifikací. Poté, co dozorčí výbor vydá kladné stanovisko k výběrovému řízení provedenému Komisí, se Evropský parlament a Rada v příslušné lhůtě dohodnou na užším seznamu tří kandidátů ze seznamu vhodných kandidátů sestaveného Komisí. Komise z tohoto užšího seznamu jmenuje generálního ředitele.
3. Generální ředitel úřadu nesmí při plnění svých úkolů týkajících se zahájení a provádění vnějších a vnitřních vyšetřování nebo koordinačních činností, nebo vypracování zpráv na základě těchto vyšetřování nebo koordinačních činností vyžadovat ani přijímat pokyny od žádné vlády ani orgánu, instituce nebo jiného subjektu. Pokud se generální ředitel domnívá, že opatření přijaté Komisí ohrožuje jeho nezávislost, okamžitě o tom informuje dozorčí výbor a rozhodne o tom, zda proti Komisi podá žalobu k Soudnímu dvoru.

4. Generální ředitel pravidelně, nejméně jednou za rok, podává zprávu Evropskému parlamentu, Radě, Komisi a Účetnímu dvoru o výsledcích vyšetřování prováděných úřadem, přijatých opatřeních a problémech, se kterými se setkal, při zachování důvěrnosti vyšetřování, dodržení zákonných práv dotčených osob a informátorů a v případě potřeby při dodržení vnitrostátního práva použitelného na soudní řízení. Tato zpráva zahrnuje i posouzení opatření přijatých příslušnými orgány členských států a orgány, institucemi a jinými subjekty na základě zpráv a doporučení vypracovaných úřadem.
- 4a. Na žádost Evropského parlamentu nebo Rady v rámci jejich práv ve věci rozpočtové kontroly může generální ředitel poskytnout informace o činnosti úřadu, přičemž zachová důvěrnost vyšetřování a následných řízení. Evropský parlament a Rada zajistí důvěrnost informací poskytnutých v souladu s tímto odstavcem.
5. Generální ředitel pravidelně informuje dozorčí výbor o činnosti úřadu, o plnění jeho vyšetřovací funkce a o opatřeních přijatých na základě vyšetřování.

Generální ředitel pravidelně informuje dozorčí výbor o:

- a) případech, kdy jeho doporučení nebyla respektována;
- b) případech, kdy byly předány informace justičním orgánům členských států nebo EPPO;
- c) případech, kdy nebylo zahájeno vyšetřování, a odložených případech;
- d) délce vyšetřování v souladu s čl. 7 odst. 8. “;

b) odstavec 7 se nahrazuje tímto:

„7. Generální ředitel zavede vnitřní poradní a kontrolní postup, včetně kontroly souladu s právem, který se bude mimo jiné týkat dodržování procesních záruk a základních práv dotčených osob a vnitrostátního práva dotčených členských států, se zvláštním zřetelem k čl. 11 odst. 2. Kontrolu souladu s právem provádí zaměstnanci úřadu, kteří jsou odborníci v oblasti práva a postupů při vyšetřování. Jejich stanovisko tvoří přílohu závěrečné zprávy o vyšetřování.“;

c) v odstavci 8 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„8. Generální ředitel přijme obecné zásady postupů při vyšetřování určené zaměstnancům úřadu. Tyto obecné zásady budou v souladu s tímto nařízením a budou se týkat mimo jiné:

- a) postupů, které je třeba dodržovat při výkonu působnosti úřadu;
- b) podrobných pravidel, jimiž se řídí postupy při vyšetřování;
- c) procesních záruk;
- d) podrobných informací ohledně vnitřních poradních a kontrolních postupů včetně kontroly souladu s právem;
- e) ochrany údajů a politik v oblasti komunikace a přístupu k dokumentům podle čl. 10 odst. 3b;
- f) vztahů s EPPO.“;

d) v odstavci 9 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„9. Před uložením jakékoli disciplinární sankce generálnímu řediteli nebo před tím, než jej zbaví imunity, Komise konzultuje dozorčí výbor.“.

18) Článek 19 se nahrazuje tímto:

„Článek 19

Hodnotící zpráva a možná revize

1. Nejpozději pět let ode dne určeného v souladu s čl. 120 odst. 2 druhým pododstavcem nařízení (EU) 2017/1939 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě hodnotící zprávu o používání a dopadu tohoto nařízení, zejména s ohledem na účelnost a účinnost spolupráce mezi úřadem a EPPO. K této zprávě bude připojeno stanovisko dozorčího výboru.
2. Nejpozději dva roky po předložení hodnotící zprávy podle prvního pododstavce předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě ve vhodných případech legislativní návrh na modernizaci rámce úřadu, včetně doplňujících nebo podrobnějších pravidel týkajících se zřízení úřadu, jeho funkcí nebo postupů vztahujících se na jeho činnost, zejména s ohledem na jeho spolupráci s EPPO, přeshraniční vyšetřování a vyšetřování v členských státech, které se na činnosti EPPO nepodílí.“.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Články 12c až 12f nařízení (EU, Euratom) č. 883/2013, které se do něj vkládají prostřednictvím čl. 1 bodu 13 tohoto nařízení, se však použijí ode dne určeného v souladu s čl. 120 odst. 2 druhým pododstavcem nařízení (EU) 2017/1939.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V ... dne

Za Evropský parlament
předseda

Za Radu
předseda nebo předsedkyně
